

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som nærmere anført i Bemærkningerne til § 3 er Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag særlig foranlediget ved Ønskeligheden i en ændret Affattelse af Reglerne om Kassebetjentes Ansvar for Tab, der forvoldes af deres Personale, og man har ved denne Lejlighed fundet det rigtigst at stille Forslag om enkelte andre Ændringer af mindre væsentlig Betydning.

Til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Ændringen, der kun er af formel Betydning, skyldes den siden Regnskabslovens Vedtagelse gennemførte nye Lov af 4. April 1928 om Revisionen af Statsregnskabet.

Til § 2.

Den ved Regnskabsloven gennemførte særlige Regel om, at Postvæsenets Tilstaaelse for Modtagelse af et Beløb kan tjene Kassebetjenten som Kvittering, har i Praksis vist sig at kunne medføre videregaaende Konsekvenser end tilsigtet, idet det i visse Tilfælde kan være nødvendigt at kræve yderligere Dokumentation, ligesom Forholdet undertiden kan medføre en særlig Risiko for, at samme Beløb føres til Udgift 2 Gange. Da Spørgsmaalene om, hvad der i det enkelte Tilfælde kan anses som fyldestgørende Dokumentation, findes i Almindelighed at burde overlades til Afgørelse i Praksis, har man indskrænket sig til at foreslaa den omhandlede særlige Regel ophævet.

Til § 3.

Medens det i Almindelighed maa antages, at der kun paahviler en Tjenestemand Ansvar for de Handlinger, det ham underordnede Personale udfører i Tjenesten, i de Tilfælde, hvor han udviser Forsømmelighed, har dog Underretsdommere, Politimestre samt Statens Kassebetjente hidtil indtaget en særlig Stilling. For Underretsdommere og Politimestres Vedkommende har det hidtil været antaget, at disse har et ubetinget økonomisk Ansvar for Fejl, der begaas i Tjenesten af det af dem antagne Personale, og ifølge Regnskabslovens § 34 er en Kassebetjent overfor Statskassen ansvarlig for, hvad de af ham selv antagne Full-

mægtige og Kontorbetjente foretager sig i hans Embedssager, saaledes at han maa tilsvare, hvad Tab og Skade derved forvoldes.

Der er Enighed mellem Justitsministeriet og Finansministeriet om, at den for de nævnte Tjenestemænd gældende Særstilling bør ophæves som utilstrækkeligt begrundet under de i Nutiden gældende Forudsætninger, hvorom bemærkes følgende for saa vidt angaar Statens Kassebetjente, idet man med Hensyn til Reglerne om Underretsdommere og Politimestres Ansvar henviser til det samtidig af Justitsministeriet udarbejdede Lovforslag.

Den i Regnskabslovens § 34 fastsatte Regel om Kassebetjentes Ansvar for Handlinger, der udføres i Tjenesten af deres Personale, er i Hovedtrækkene overført fra § 30 i den forud for Regnskabsloven gældende almindelige Kasseforordning af 8. Juli 1840. Denne Regel har oprindeligt staaet i naturlig Forbindelse med Datidens Embedsvilkaar og Lønningsmaade, idet Embedsmændene i ældre Tid almindeligt var lønnet med Sportler o. lign., men til Gengæld selv var direkte ansvarlige for Oppebørsler og Beholdninger og havde en dertil svarende friere Stilling med Hensyn til Antagelse og Lønning af Medhjælpere. Efter at Sportellønninger for Statens Kassebetjente nu i alt væsentligt er afløst af faste Lønninger, og efter at Forholdene har udviklet sig saaledes, at Kassebetjentene i Regelen kun har ringe Indflydelse med Hensyn til Antagelse og Lønning af Medhjælpere, findes det ikke længere rimeligt at paalægge dem Ansvar for deres Personales Handlinger i Tjenesten, undtagen for saa vidt der udvises Forsømmelighed fra Kassebetjentenes Side.

Til § 4.

Da det undertiden viser sig paakrævet af Hensyn til Kasseeftersynenes Effektivitet ogsaa under Undersøgelsen at inddrage Beholdninger, der er betroet Kassebetjenten udenfor Tjenesten, og da der ikke hidtil har foreligget udtrykkelig Hjemmel hertil, foreslaas der indføjet en hertil sigtende Bestemmelse.